

[Fuglsang.]

til militære formål, eftersom vi altid, også i praksis, foretrækker fredelige sysler og uddannelse og opdragelse til fredeligt arbejde fremfor militære formål; og eftersom vi også i praksis foretrækker det, man kalder fred med frihed, vil vi, samtidig med at vi iøvrigt stemmer imod retsforbundets forslag om at ophæve disse foranstaltninger, stemme for de punkter, som går ud på at ophæve de tvangshenvisningsbestemmelser, der findes i loven i øjeblikket. Vi er nemlig så fuldstændig enige med det ærede medlem hr. Holger Larsen i, at det var langt bedre at udbygge den slags opdragende foranstaltninger fremfor at bevare en anstalt som f. eks. Sundholm.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg takker udvalgets flertal for den betænkning, der er afgivet, og fordi det har tiltrådt de ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg skal ikke gøre så forfærdelig mange bemærkninger, men blot knytte nogle få ord til det, de ærede ordførere har fremført.

Både da vi drøftede lovforslaget ved første behandling, i udvalget og nu, har man været klar over den vanskelighed, der ligger i at have dette apparat stående uden at være fuldt udnyttet i en betragtelig del af årets måneder. Når nu langt den overvejende del af udvalgets medlemmer er blevet enig om en vis tilpasning af forholdene, vil jeg gerne udtale håbet om, at den tomgang, som har været anstødsstenen for mit vedkommende, må kunne forringes ganske betydeligt, selvom jeg ikke i øjeblikket er i stand til overfor det høje ting nærmere at klargøre, hvorledes man vil kunne finde effektiv anvendelse for skolerne i sommerperioden. Også jeg er selvfølgelig meget glad over, at det er lykkedes at finde en ny form for anvendelse af skolerne, idet de arbejdsmandskursus, der har været afholdt, har vist sig at være overordentlig gavnlige og tilfredsstillende, og alle de, der har fulgt dem, har kun gode ord at sige herom. Min stilling er stadigvæk den, at disse kursus på linie med de andre ting, man kunne tænke sig placeret på skolerne, hører vinterens tid til, og at vi stadigvæk står uden virkelige opgaver for sommerens periode. Men på denne baggrund skal vi søge at udnytte skolerne, og jeg vil da gerne allerede nu knytte et par enkelte ord til stillingen.

I anledning af den drøftelse, der fandt sted ved første behandling, og den diskussion, der har været i pressen, vil jeg gerne

sige, at jeg har følt, at den placering, som personalet på skolerne har fået, ikke har været så god og så rimelig, som den efter min mening burde være. Så kan man diskutere, hvor skylden ligger, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, hvad jeg også understregede ved første behandling, at de kritiske bemærkninger, jeg har fremført om administrationen og andet, ingenlunde tager sigte på personalet ved skolerne, idet jeg i dag er endnu mere overtydet om, at der er gjort et meget stort og godt arbejde af de meget interesserede personer, som står i spidsen for og deltager i arbejdet ude på skolerne.

Med hensyn til den tilpasning, der skulle finde sted, kan jeg sige, at når loven her nu bliver gennemført, vil en simplificering inden længe kunne tage fart. I den administration, der er knyttet til selve ministeriet, mener man at der vil være mulighed for også ved anden omlægning i ministeriet at halvere antallet af de personer, der beskæftiger sig med disse opgaver, så allerede her vil man se, at vi er inde på gennemforankling og simplificering at gennemføre besparelser. Jeg kan også oplyse, at det antal personer, som var ansat og beskæftiget ved skolerne, dengang vi drøftede sagen ved første behandling, er reduceret ganske betydeligt, så også her møder man den tendens, som jeg ønskede fremmet, og såvidt jeg erindrer, var man fra næsten alle andre sider enig heri.

Til de enkelte ændringsforslag vil jeg gerne føje et par enkelte bemærkninger. Det forbløffer også mig, at retsforbundets ærede ordfører stillede sig, som han gjorde overfor forslaget. Jeg læste med stor interesse de udtalelser, som retsforbundets repræsentant skrev i bladet om hele denne sag; og da man jo fra retsforbundets side ofte og stærkt taler om besparelser, måtte det også være af stor interesse for mig i den forhandling, jeg deltog i med udvalget inden første behandling af sagen, fra den side at få understreget mine synspunkter; derfor lyttede jeg begribeligvis efter, men det ærede medlem og hans parti ønskede at bevare forholdene helt og fuldt, som de var. Enhver har jo lov at ændre anskuelse, og ingen enkeltperson kan binde et parti — det kunne i hvert fald ingen i denne forbindelse —, så det var måske forkert af os andre at blive overrasket. Men jeg pointerer, at mit udgangspunkt i denne sag var, at retsforbundet stærkt henstillede til mig overhovedet ikke at foretage nogen som helst ændring i de bestående forhold. Men